

מ"ת 62470/07/17 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז דרום נגד פריאז אלגראבעה, חאלד אלגראבעה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

16 נובמבר 2017

מ"ת 62470-07-17 מדינת ישראל נ' אלגראבעה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל פרקליטות מחוז דרום

המבקשת

נגד

המשיב

1. פריאז אלגראבעה (עציר)

2. חאלד אלגראבעה (עציר)

ע"י ב"כ - עו"ד אסתר בר ציון

החלטה

(בעניינו של המשיב 2)

1. כנגד המשיבים, שני אחים, הוגש ביום 27.7.2017 כתב אישום בקשר לאירוע בו מצא את מותו מר סאלם אלגראבה (להלן: "המנוח"). כתב האישום מייחס למשיב 1 עבירה של הריגה (עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977) ושתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה (לפי סעיף 329(א)(1) לחוק. למשיב 2 מיוחסות בכתב האישום שתי עבירות של איומים (לפי סעיף 192 לחוק) ועבירה של סיוע לאחר ביצוע עבירה (לפי סעיף 260(א) לחוק).

על פי כתב האישום, ביום 25.6.2017 התגלע ויכוח בין המשיב 2 לבין עבדאלסלם אלאעסם (להלן: **המתלונן** 1) בשל כך שעזיזים של המתלונן 1 שהו בשטחו של המשיב 2, שנמצא בסמוך למגורי המתלונן 1, והמשיב 2 גירש אותן מהשטח.

בכתב האישום נטען כי למחרת, ביום 26.6.2017 בשעות הבוקר, ניגש המתלונן 1 למשיב 2 ובין השניים נמשך הויכוח בקשר לעיזים. לויכוח הצטרפו בשלב כלשהו גם המנוח, שהוא אחיו של המתלונן 1, וגם בנו עודה אלאעסם (להלן - **המתלונן 2**). נטען כי במהלך הוויכוח המשיב 2 קילל את המתלונן 1 ואיים עליו. כשביקש ממנו המנוח לעזוב את המקום, משיב 2 - על פי הנטען - איים על המנוח ופנה מהמקום.

בכתב האישום נטען כי כעבור 15-30 דקות חלף המשיב 2, כשהוא נוהג בג'יפ לבן, בסמוך לשיג של המתלוננים ונעצר בסמוך למסגד הממוקם כמה עשרות מטרים משם. לאחר מכן הגיע משיב 1 לשיג, בו שהו אותה עת המתלוננים והמנוח, ואלה יצאו לקדם את פניו. נטען כי כשירד המשיב 1 מהרכב הוא אחז בידו אקדח וירה לעבר המנוח והמתלוננים ממרחק של 2-4 מטרים. המנוח, כך נטען, ביקש מהמשיב 1 להפסיק לירות אך

עמוד 1

המשיב 1 לא חדל. המנוח והמתלוננים נפגעו מהירי. על פי כתב האישום, המנוח נפצע מהירי בחזה, בירך הימנית ובירך השמאלית ונפטר בדרכו לבית החולים. מתלונן 1 נפצע מהירי בעכוז ימין ובמפשעה והמתלונן 2 נפצע באגן.

נטען בכתב האישום כי לאחר הירי המשיב 1 נכנס לרכבו כדי להימלט, החל בנסיעה אך הרכב נתקע בתלולית עפר והוא יצא מהרכב. במקום החלה המולה במהלכה הותקף המשיב 1 ע"י בני משפחה של המתלוננים והמנוח, והוא נפצע בראשו ובאצבעו ושמשת רכבו נופצה. משיב 1 הצליח להימלט רגלית מהמקום, עלה לרכבו של משיב 2 שהמתין לו וקיבל אותו או עזר לו בכוונה שיימלט מעונש.

2. בהמשך להחלטת כבוד השופטת גאולה לוי מיום 5.9.17 בדבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום- איומים שתי עבירות, סיוע לאחר מעשה. עבירות מיום-25.6.17. התקבלו שני תסקירים מאת שירות המבחן.

3. תסקירי שירות המבחן- מהתסקיר עולה כי המשיב בן 55 נשוי ואב לשלושה ילדים, מתגורר בפזורת דימונה, סיים 8 שנות לימוד, מתקיים מקצבאת מלל על רקע מחלת האסטמה, נעדר עבר פלילי.

התרשמות שירות המבחן- השירות התרשם מאדם בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, בעל תפיסה עצמית חיובית.

אשר להערכת גורמי סיכון- השירות מתרשם מקישו של המשיב לבחון את דפוסיו המכשילים והאלימים, בחירותיו ודרכי התמודדתו בסיטואציות אשר לתפיסתו עלולות לאיים או לפגוע בו או במשפחתו. בעל עמדה עצמית קורבנית ומנטיה להשליך את האחריות להתנהלותו לגורמים חיצוניים. יחד עם זאת, לא התרשם השירות מאדם בעל מערכת ערכים ונורמות עבריינות מופנמות. עוד מתרשם השירות כי חווית המעצר וההליכים הפליליים המתנהלים נגדו, מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו- מתרשמים מקיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות אלימה, להפרת תנאים ולאיי עמידה בתנאים מגבילים.

חלופות המעצר שהוצעו-

הראשונה ברהט- בפועל לא נבחנה נוכח היעדר התייצבות הערבים.

השנייה- בדמות מעצר בית מלא בעיר לוד (להלן: "מקום החלופה") בביתו של הערב סוארכה זוהיר- בן 45 נשוי ואב לילדים בפיקוחו וכן, פיקוח אלרגוב עבד אלחמיד- בן 68 (להלן: "הערבים").

שירות המבחן נפגש עם הערבים והתרשם מאנשים המביעים דאגה ואכפתיות למצבו של המשיב ורצון לקדם את שחרורו מהמעצר. יחד עם זאת, בהיעדר היכרות קודמת עם המשיב ועם נוכח חומרת המיוחס לו והיות הסכסוך פעיל, לא ברורה לשירות המבחן יכולתם להוות עבור המשיב גורם סמכותי ומציב גבולות.

לסיכום- מציין שירות המבחן כי כל עוד לא נמצא פתרון לקונפליקט (סולחה), אין הם מתרשמים כי יש בחלופה המוצעת בכדי לצמצם רמת הסיכון להישנות התנהלות שולית ועל כן, אינם באים בהמלצה לשחרורו.

4. ב"כ המשיבים- הסכימה למעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים כמו כן, עתרה לשחרור המשיב 2 לחלופה המוצעת. נטען, כי מדובר במשיב מבוגר יחסית, נעדר עבר פלילי, עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי, מקבל קצבת נכות על רקע מחלת האסטמה.

אשר לחלקו בכתב האישום- נטען, מבלי להקל ראש במעשים מדובר בעבירות עוון שהיו מוגשות בדרך כלל לבית משפט השלום.

אשר לטיב החלופה- נטען, כי שירות המבחן התרשם באופן חיובי מהערבים. מדובר בחלופה מרוחקת מאזור הדרום וכוללת פיקוח של שני ערבים שהותירו רושם חיובי בפני בית המשפט בדבר הבנתם למשימה שנוטלים על עצמם כערבים ומפקחים עבור המשיב מה גם, בעבר שימשו כחלופות מעצר ולא היו הפרות במשמורתם (חרף קיומו של עבר פלילי בעניינו של הערב זוהיר- משנת 2004 בגין חוב מע"מ והסעת שב"ח).

אשר להיעדר המלצה מאת שירות המבחן- נטען, כי מדובר בהמלצה שלא מחייבת את בית המשפט. לגופם של דברים נטען כי שירות המבחן התרשם מהיעדר קיומם של דפוסים עברייניים באופיו של המשיב. חווית המעצר מהווה גורם מרתיע עבורו.

עוד לגישת הסנגורית שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה חיובית נוכח היעדר "סולחה" ותו לא. נטען, כי אין לפסול את החלופה משיקול זה לעניין זה הפנתה הסנגורית לבש"פ 6194/10 וכן בש"פ 590/08.

5. ב"כ המבקשת מנגד, עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו נוכח המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, וביתר שאת הואיל והמשיב היה המחולל הראשי מאחורי המעשים החמורים המיוחסים למשיב 1.

אשר לערבים נשוא החלופה- נטען כי מהתסקיר עולה כי אין היכרות אישית בין הערבים לבין המשיב אלא ההיכרות היא עם בני המשפחה ועל כן, לא ברורה לשירות המבחן יכולתם להוות גורם סמכותי ומציב גבולות עבור המשיב.

עוד נטען, כי לשם סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן נדרשים טעמים נכבדים ובעניינו של המשיב לא מתקיימים טעמים כאלה.

6. כידוע, חומרת העבירה כשהיא לעצמה, אינה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים, וגם כאשר קיימת חזקת מסוכנות, העולה מן נסיבות המקרה, עדיין חייב בית המשפט לשקול אם חלופת מעצר עשויה להשיג את מטרת המעצר.

7. המשיב בן 55 נשוי ואב לילדים נעדר עבר פלילי, נתון לראשונה בחייו במעצר מעל לארבעה חודשים וניכר כי תקופת המעצר הותירה את אותו על פניו.
8. אשר לסוג העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום אומנם אינם מהחמורות יחסית אם כי, נסיבות ביצוען והרקע המתואר בעובדות כתב האישום מעלה אותם ברמה...
9. הערבים נשוא החלופה שנבחנו על ידי שירות המבחן התייצבו בפני בית המשפט וחזרו על רצונם ונכונותם לשמש חלופת מעצר עבור המשיב. עוד מסרו כי אינם מכירים את המשיב באופן אישי אלא את בני משפחתו אשר גייסו אותם לסייע להם כחלופה עבור המשיב.
- הערב העיקרי לחובתו שתי הרשעות קודמות מהעבר הרחוק יחסית (חוק מע"מ והסעת שב"ח) המפקח הנוסף- נעדר עבר פלילי- שני הערבים המוצעים עולה כי שימשו בעברם כחלופות מעצר ולא היו הפרות במשמורתם.
10. באשר להיעדר קיומה של סולחה- לא נעלם מעיניי, כי עד כה, למרבה הצער, לא נערכה סולחה בין המעורבים (המשיבים והמנוח בני דודים) יחד עם זאת, בית המשפט העליון התייחס גם לגורם זה באומרו: "קיומה של סולחה, עשוי להיות שיקול בבדיקתה של האפשרות לחלופת מעצר והחלופה עצמה, שכן היא מקרינה על עוצמת הסיכון הנשקפת מן הנצים- אך אינה שיקול מכריע אין בלתו לעניין השחרור...בענייננו, דומני כי יש משמעות לריחוק הפיסי, המשמעותי בין מקום מגורי משפחת המנוח לבין מקום חלופת המעצר (ראו לעניין זה בש"פ 6194/10).
11. באשר להמלצת שירות המבחן- הינה בגדר המלצה בלבד, ואין בית המשפט כבול אליה, כמו כן, השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשיקול לצורך החלטתו, לא בהכרח זהים וחופפים הם. יתרה מכך, גם לגישה המצדדת במתן טעמים נכבדים כדי לסטות מהמלצה שלילית, טעמים אלה קיימים בענייניו של המשיב כמפורט לעיל.
12. על רקע המתואר לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטים סבורני שמעצר במתכונת של איזוק אלקטרוני לצד פיקוח אנושי והפקדה כספית משמעותית, יש בנתונים אלה כדי לצמצם את רמת המסוכנות הנשקפת מן המשיב ולהשיג את תכלית המעצר. עובר למתן החלטה זו, התקבל דו"ח התכנות מאת המנהלת לאיזוק אלקטרוני, וממנה עולה כי במקום מעצר המוצע, ניתן להתקין איזוק אלקטרוני בכפוף להמצאת קו בזק תקין, ועל כן הנני מורה כדלקמן:
- א. המשיב יעצר עד תום ההליכים במתכונת של איזוק אלקטרוני בכפוף לכך שהכתובת המוצעת בשכונת סחנה 42 לוד- ישימה על פי חוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני ותחת פיקוחם של שני הערבים הנ"ל לסירוגין.
- ב. הפקדה כספית בסך 75,000 ₪.

ג. ערבות עצמית וצד ג' של הערבים הנ"ל כל אחת על סך 100,000 ₪.

ד. צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ה. הפקדת דרכון במזכירות בית המשפט.

ו. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בכתב האישום.

ז. התייצבות לדיונים בבית משפט בליווי שני הערבים.

עותק מההחלטה ישלח לשירות המבחן לידי שירות המבחן והמנהלת לאיזוק אלקטרוני.

ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תשע"ח, 16/11/2017 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט